

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

11/10-1745

09.12.2016

Прем'єр-міністру України

ГРОЙСМАНУ В.Б.

Шановний Володимире Борисовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Кіссе А. І., оголошений на засіданні Верховної Ради України 9 грудня 2016 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Верховній Раді України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 3 арк. у 1 прим.

З повагою

Перший заступник Голови
Верховної Ради України

І. ГЕРАЩЕНКО

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5, тел. (044) 255-39-29, (0482) 35-67-47

7 грудня 2016 р. № ДЗ/9

Прем'єр-міністру України
Гройсману В.Б.

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

«Щодо збереження Болградського району Одеської області, як самостійної адміністративно-територіальної одиниці, у процесі децентралізації влади»

Шановний Володимире Борисовичу

Болгарські культурно-просвітницькі організації протягом останнього десятиліття неодноразово піднімали питання про майбутнє Болградського району і висловлювали свою стурбованість з приводу можливої його ліквідації.

За нашими зверненнями та зверненнями інших громадських організацій не байдужих до долі району і його жителів, організовувалися громадські слухання обговорювалася дана проблема на сесіях районної ради.

Питання про майбутнє Болградського району, декілька разів розглядалося Болградською районною радою, але кожен раз обговорення закінчувалося нічим.

Ніяких конкретних рішень не приймалося. Народним обранцям Болградського району хронічно не вистачало мужності встати на захист прав і гідності громадян.

Ситуація складається дуже не проста, оскільки скорочення та переведення районних органів управління податкової інспекції, прокуратури, поліції, відділу статистики, Пенсійного фонду та інших є ще одним твердженням доказів початку процесу ліквідації Болградського району.

Болградський район є єдиним районом в Одеській області, в якому понад 80% населення складають представники національних меншин болгар, гагаузів, албанців.

Спроби ліквідації Болградського району є порушення кількох основоположних законів України та міжнародних договорів, ратифікованих Верховною Радою України, зокрема:

Статті 132 Конституції України, відповідно до якої територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності території держави, з урахуванням історичних, економічних, географічних, демографічних, етнічних і культурних традицій регіонів.

Статті 2 Декларації прав національностей України, відповідно до якої Українська держава гарантує всім національностям прав на збереження їх традиційного розселення і забезпечує існування національно-адміністративних одиниць, приймаємо на себе обов'язок створювати належні умови для розвитку всіх національних мов і культур.

Статті 16 Рамкової Конвенції Європи про захист національних меншин, відповідно до якої сторони утримуються від застосування заходів, що змінюють пропорційний склад населення в місцевостях, де проживають особи належать до національних меншин.

Пункту 18 статті 7 Європейської хартії регіональних мов і мов національних меншин, якою передбачено поважати кордони кожної географічної місцевості, в якій використовується регіональних мову або мову меншин з метою створення умов, щоб діючий або новий адміністративний устрій не створював перешкод для розвитку відповідної регіональної мови або мови національної меншини.

Разом з тим, відповідно до статті 22 Конституції України конституційні права і свободи гарантуються державою і не можуть бути скасовані. При прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод.

Закон України «Про національні меншини в Україні», уточнюючи конституційний інститут захисту прав національних меншин, гарантує національним меншинам право на вільний розвиток (преамбула). Цим нормативно-правовим актом держава гарантує громадянам України незалежно від їх етнічного походження рівні політичні, соціальні, економічні та культурні права і свободи, підтримує розвиток національної самосвідомості й самовиявлення.

Найголовніше, те що, у статті 10 Закону України «Про національні меншини в Україні», держава гарантує національним меншинам право на збереження життєвого середовища у місцях їх історичного й сучасного розселення.

Безумовно, громадяни, які належать до національних меншин, вільні у виборі обсягу і форм здійснення прав, як це передбачено статтею 13 Закону України «Про національні меншини в Україні», однак у ході проведення адміністративно-територіальної реформи ігнорування органами влади норм чинного законодавства порушує низку статей Рамкової конвенції Ради Європи про захист прав національних меншин.

По-перше, Україна, підписавши цей міжнародний договір, відповідно до статті 4 Конвенції, зобов'язалася гарантувати особам, які належать до національних меншин, рівні права перед законом та право на рівний правовий захист. Рамкова конвенція Ради Європи про захист прав національних меншин

стверджує, що будь-яка дискримінація на підставі приналежності до національної меншини забороняється.

По друге, ратифікувавши цей міжнародний договір, Україна взяла на себе зобов'язання захищати національні меншини, які проживають в межах її території; поважати етнічну, культурну, мовну та релігійну самобутність кожної особи, яка належить до національної меншини, створювати відповідні умови для виявлення, збереження та розвитку цієї самобутності; забезпечувати ефективний захист національних меншин та прав і свобод осіб, що належать до цих меншин, в рамках закону, поважаючи територіальну цілісність та національний суверенітет держав (преамбула).

Наведена вище аргументація дає всі підстави зробити висновок про те, що адміністративно-територіальна реформа порушує низку конституційних принципів (верховенства права, недискримінації, захисту прав людини); порушує Закон України «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні», дискримінуючи громадян України за ознакою етнічного походження; порушує Закон України «Про захист прав національних меншин», звужуючи обсяг прав національних меншин та унеможливаючи їх реалізацію; порушує низку статей Рамкової конвенції Ради Європи про захист прав національних меншин.

У зв'язку з цим, план по ліквідації Болградського району розцінюю, не тільки як порушення зазначених актів законодавства, міжнародних договорів, але і як свідому спробу обмеження прав і дискримінацію національних меншин, які проживають в районі.

Більш того, адміністративно-територіальна реформа та укрупнення районів неминуха та необхідна, однак я вважаю необхідним укрупнити Болградський район за рахунок приєднання до нього усіх населених пунктів півдня Одеської області з болгарським, гагаузьким і албанським складом населення.

Це не тільки дозволить більш якісно і повноцінно розвивати культуру, мову і традиції національних меншин, а й буде повністю відповідати принципам децентралізації та посилення ролі місцевого самоврядування, які проголошували Ви та Президент України, і до чого прагне Україна.

Ураховуючи викладене, звертаюся до Вас з проханням, збереження у процесі децентралізації влади Болградського району, як самостійної адміністративно-територіальної одиниці із організацією, на його території, відповідних місцевих державних органів влади та органів місцевого самоврядування.

З повагою,

Народний депутат України

Kicse A.I.
(№ 340)